

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra SØSTAD

Citation: Claussen, Sophus: "Sophus Claussens Lyrik Bd. 4: Danske vers", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 4: Danske vers*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 22. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen06val-shoot-idm140125920209136/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 4: Danske vers

Da jeg nu staar med Rusland og med Japan
paa Østergade, er en Regn brudt løs
paa manganen sildig Lady, mangan Laban!

Hun gaar med Regnskærm, løfter op paa Tøjet,
han efter, som Convoy i Vand og Øs,
med løftet Hat, hun, Hovedet lidt bøjet.

Men lang og rank, mens Regnen drysser frodig,
en Frøken slentrer, med sit lille Smil,
der sér sig om, og ægger haansk og blodig.

Er det en Fisk med sit sterile Gab?
er det en Blomst, med Læber blåa og røde?
Jeg ved ej – Pennen skriver: *Torskeflab*.

Hun samler Kjolen slapt, og ej hun haster,
det er, som vaded hun med Ridestøvler,
det lille Ladyhoved – – „alle Laster“.

Og ti Skridt borte standser jeg, at søge
en Tanke, som gled fra mig. Uvilkaarlig
udbryder jeg: den babylonske Skøge.

Hun gik, mens Gaden sang for hendes Fødder . . .
saa let, saa tung. En skøn og skændig Latter,
der brænder med en Ild fra Jordens Rødder.

I hendes Skridt en Syndens Oldtid laa . . .,
som havde disse Skørter gennemvædet
Nilflodens Dynd, med Guldbrokade paa.

Jeg drikker atter Regnens lunkne Draaber
og ænser ej de Kvinder to og to,
der gaar forbi med kækt udslagne Kaaber.